

Η Νέα Τάξη

#192

3 / 2023 (134)

Εγκυκλοπαίδεια - Michael Kühnen

10 - ΑΥΤΑΡΚΙΑ

Αυτάρκεια σημαίνει αυτάρκεια σε πρώτες ύλες και τρόφιμα, καθώς και επαρκής βάση σε πληθυσμό, τεχνολογία και επιστήμη για να εξασφαλιστεί η διατήρηση και η ανάπτυξη των ειδών ενός λαού.

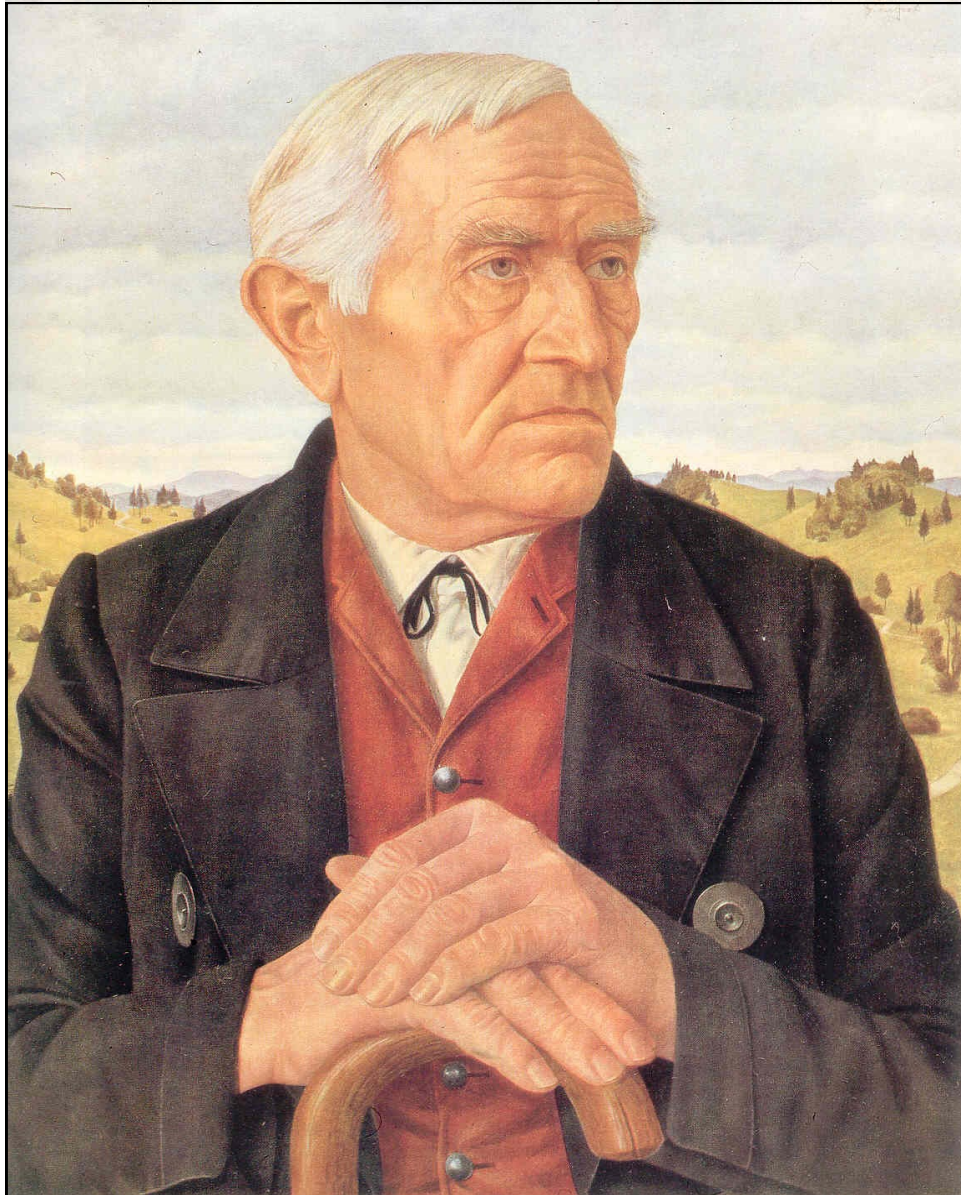
Επομένως, η αυτονομία είναι η προϋπόθεση για την κυριαρχία των κρατών, των εθνών ή μιας αυτοκρατορίας. Απαιτεί έναν επαρκή ζωτικό χώρο για την υλοποίησή της.

Στον σημερινό μείον κόσμο του ανταγωνιστικού ιμπεριαλισμού των υπερδυνάμεων, της εκμεταλλευτικής επιτοκιακής δουλείας του καπιταλισμού, των φιλοδοξιών παγκόσμιας κυριαρχίας του Σιωνισμού και της Μασονίας (βλ. Παγκόσμια κυριαρχία) και άλλων δογματικών-ιδεολογικών συστημάτων καταναγκασμού (βλ. Δογματισμός), έχουν απομείνει μόνο μια χούφτα κυρίαρχα κράτη. Η Γερμανία έχασε την κυριαρχία της το 1944/56 JdF.

Αντίθετα, ο εθνικοσοσιαλισμός βλέπει τον εαυτό του ως ένα αντιιμπεριαλιστικό κίνημα ελευθερίας που θέλει και θα αγωνιστεί για να επιστρέψει την ελευθερία στην Άρια φυλή (βλ. Άρια) και τους λαούς της. Αυτό προϋποθέτει μια πολιτική του εθνικοσοσιαλιστικού παγκόσμιου κινήματος που οργανώνει τον άριο ζωτικό χώρο με τέτοιο τρόπο ώστε οι λευκοί λαοί να μπορούν να ζήσουν και να αναπτυχθούν ανεξάρτητα από την καπιταλιστική παγκόσμια οικονομία και ελεύθεροι από κάθε επιρροή ξένη προς το είδος τους - είτε αυτή είναι πνευματική, πολιτική, οικονομική, στρατιωτική ή πολιτιστική - δηλαδή να γίνουν αυτάρκεις.

Ως εκ τούτου, το Νέο Μέτωπο υποστηρίζει σε όλα τα επίπεδα της λαϊκής ζωής των Γερμανών μια πολιτική που καθιστά δυνατή μια μεγαλύτερη αυτονομία, αλλά έχει επίγνωση ότι μια πλήρης αυτονομία του γερμανικού λαού στην περιοχή της προγονικής

του εγκατάστασης δεν είναι δυνατή - μια διαπίστωση που οδήγησε ήδη στο αίτημα του σημείου 3 για επαρκή ζωτικό χώρο στο κομματικό πρόγραμμα του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος.

Το Νέο Μέτωπο θέλει να επιτύχει τον στόχο της αυταρκειάς με τη δημιουργία του Τέταρτου Ράιχ - ως μια αυταρκική ανώτερη τάξη.

11 - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ

Η αγροτιά είναι η πιο αγνή και αυθεντική μορφή της εργατικής τάξης - δηλαδή της στάσης ζωής που απαιτεί ο εθνικοσοσιαλισμός από όλα τα μέλη του λαού και που περιμένει από τον καθένα να εκτελέσει εργασία για τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους του λαού του, χρησιμοποιώντας όλες τις ικανότητες και τα ταλέντα του στη θέση του.

Όχι μόνο έμμεσα, όπως όλα τα άλλα στρώματα μιας εθνικής κοινότητας, αλλά και εντελώς

άμεσα, το κάνει αυτό ο αγρότης, ο οποίος τρέφει τους ανθρώπους του με την εργασία του και δημιουργεί έτσι την προϋπόθεση κάθε λαϊκής ζωής.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο εθνικοσοσιαλισμός βλέπει στην αγροτιά ένα σημαντικό θεμέλιο της κοσμοθεωρίας και της ζωής του, του πολιτικού του προγράμματος και του μελλοντικού εθνικοσοσιαλιστικού λαϊκού κράτους (βλ. Κράτος).

Η επιδίωξη για ένα νέο, το Τέταρτο Ράιχ και για επαρκή ζωτικό χώρο δεν εξυπηρετεί τουλάχιστον την αυτάρκεια στον τομέα των τροφίμων, η οποία θα πρέπει να επιτρέψει στην αγροτιά να θρέψει το λαό από τις δικές της δυνάμεις. Η αυτάρκεια στα τρόφιμα είναι μέρος της επιθυμητής ελευθερίας ενός έθνους και της οικονομίας του.

Για να μπορέσει η γερμανική αγροτιά να εκπληρώσει το καθήκον της και στο εσωτερικό, η προσπάθεια για εξωτερική αυτάρκεια συνδυάζεται με την προσπάθεια για μια εσωτερική εδαφική μεταρρύθμιση προσαρμοσμένη στις εθνικές ανάγκες. Ως εκ τούτου, το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα απαιτεί στο σημείο 17 της αγροτικής πολιτικής του κομματικού του προγράμματος, πάνω απ' όλα, μια τέτοια μεταρρύθμιση της γης, η οποία διατηρεί μια υγιή αγροτιά βιώσιμη ως θεμέλιο μιας εθνικής κοινότητας που ζει σύμφωνα με το είδος και τη φύση της.

12 - ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΜΟΣ

Ο βιολογικός ανθρωπισμός είναι η επιστημονική θεωρία της γνώσης στην οποία βασίζεται ο εθνικοσοσιαλισμός. Ξεκινά από τη βιολογική πραγματικότητα του ανθρώπου στο περιβάλλον του. Ο βιολογικός ανθρωπισμός ορίζει τον άνθρωπο ως εξής:

Ο άνθρωπος είναι ένα φυσικό ον με αυτοπεποίθηση και βιολογική προδιάθεση να δημιουργεί πολιτισμό και είναι βιώσιμος μόνο ως κοινοτικό ον.

Η αναγνώριση του ανθρώπου ως φυσικού όντος σημαίνει την εφαρμογή της βιολογικής σκέψης, των φυσικών νόμων της πάλης και της επιλογής, της κληρονομικότητας και της διαφοροποίησης και σε αυτόν και στο περιβάλλον που ζει. Όπως όλα τα φυσικά όντα, ο άνθρωπος υπόκειται στους νόμους της φύσης. Σε αντίθεση με αυτούς, όμως, είναι σε θέση να τους αγνοήσει προσωρινά και να ζήσει σε αντίθεση με αυτούς, σκεπτόμενος, αισθανόμενος και δρώντας αντίθετα από τη φύση.

Επομένως, είναι αυτο-υπεύθυνος, αποφασίζει ο ίδιος αν ζει σε αρμονία ή σε αντίθεση με τη βιολογική του φύση και τους νόμους της ζωής της. Αλλά σε κάθε περίπτωση παραμένει τελικά εξαρτημένος από αυτούς. Μια ζωή σε αντίθεση με τους νόμους της φύσης ως βάση της ανθρώπινης κοινότητας δρομολογεί την παρακμή αυτής της κοινότητας και οδηγεί τελικά στο θάνατό της.

Η ανθρώπινη ικανότητα να δημιουργεί πολιτισμό δεν το αλλάζει αυτό στο ελάχιστο: Ο πολιτισμός δεν απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη βιολογική του φύση. Είναι ο ίδιος το αποτέλεσμα μιας βιολογικής προδιάθεσης. Η ανθρώπινη νοημοσύνη και η ελεύθερη βούληση ως προϋπόθεση για τη δημιουργία πολιτισμού δεν είναι υπερφυσικά δώρα, αλλά εργαλεία της φύσης στον αγώνα για την επιβίωση του ανθρώπινου είδους.

Εξάλλου, ο άνθρωπος είναι βιώσιμος μόνο ως οντότητα της κοινότητας. Η κοινότητα και μόνο καθιστά τον άνθρωπο ανθρώπινο ον και συνεπώς καθιστά τη ζωή του πολύτιμη και ουσιαστική.

Από αυτόν τον ορισμό προκύπτει ο στόχος ενός υψηλού πολιτισμού σε συμφωνία με το είδος και τη φύση, ο οποίος δεν θέλει ούτε μια απλή "επιστροφή στη φύση" ούτε έναν εκφυλισμό του πολιτιστικού τρόπου ζωής σε κατευθύνσεις εχθρικές προς τη ζωή. Από αυτό προκύπτει και η μεθοδολογία της εθνικοσοσιαλιστικής σκέψης και της απόκτησης της γνώσης. Αν προκύψει ένα συγκεκριμένο ερώτημα, ο εθνικοσοσιαλιστής πρέπει πρώτα να αναρωτηθεί:

Πρόκειται για μια κατάσταση που ανήκει στη βιολογική φύση του ανθρώπου ή για ένα πολιτισμικό φαινόμενο; Αν πρόκειται για ένα πρόβλημα της βιολογικής φύσης του ανθρώπου,

τότε θα πρέπει να διερευνηθεί υπό ποιες συνθήκες αναπτύχθηκε αυτό το χαρακτηριστικό και ποιο βιολογικό νόημα είχε αρχικά, ή αν πρόκειται για ένα βιολογικό φαινόμενο πολιτισμικής μείζονος επιλογής. Ο εθνικοσοσιαλισμός μπορεί να αντιδράσει σε προβλήματα και συνθήκες που βρίσκονται στη βιολογική φύση του ανθρώπου μόνο με τέτοιο τρόπο ώστε αυτές οι προδιαθέσεις να μπορέσουν να ξεδιπλώσουν το αρχικό βιολογικό τους νόημα. Επιπλέον, προστατεύει το κληρονομικό υλικό των ανθρώπινων κοινοτήτων που του εμπιστεύονται με ευγονικά μέτρα (βλ. φυλετική υγιεινή).

Ο εθνικοσοσιαλισμός απαντά στα προβλήματα που προκύπτουν από την πολιτιστική ανάπτυξη του ανθρώπου, εκπαιδεύοντας τους ανθρώπους να ζουν με τρόπο που να ευνοεί την ανάπτυξη και, στο σύνολό του, σε αρμονία με τη φύση και καταπολεμώντας ανελέητα όλα τα φαινόμενα που απειλούν τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους, δηλαδή που είναι εχθρικά προς τη ζωή.

Μπορεί επίσης να είναι ουδέτερος σε σχέση με γεγονότα που δεν έχουν ούτε θετικό ούτε αρνητικό αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με τη διττή φύση του ανθρώπου ως φυσικού όντος με τη βιολογική διάθεση να δημιουργεί πολιτισμό, ο βιολογικός ανθρωπισμός διακρίνει τις φυσικές και τις πολιτιστικές κοινότητες στη ζωή του ανθρώπινου είδους. Οι σημαντικότερες από αυτές είναι οι εξής:

Οικογένεια, λαός και φυλή ως φυσικές κοινότητες.

Männerbund, κόμμα (βλ. Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα), έθνος

και αυτοκρατορία ως πολιτιστικές κοινότητες

Από αυτές τις γνώσεις του βιολογικού ανθρωπισμού απορρέει ο στόχος του εθνικοσοσιαλισμού να δημιουργήσει μια Νέα Τάξη στην οποία κάθε πολιτιστική δραστηριότητα θα εκπληρώνει τον βιολογικό της σκοπό, δηλαδή να επιτρέπει και να προωθεί την επιβίωση και την ανώτερη ανάπτυξη (διατήρηση και ανάπτυξη των ειδών) των αντίστοιχων φυσικών κοινοτήτων και, συνεπώς, του ανθρώπινου είδους στο σύνολό του.

Αυτό οδηγεί στη συνέχεια σε απαιτήσεις για κάθε άτομο, μια βιολογική επιταγή:

Ενεργήστε με τέτοιο τρόπο ώστε οι πράξεις σας να μην θέτουν σε κίνδυνο αλλά να προάγουν τη διατήρηση και την ανάπτυξη του είδους στο οποίο μοιραία ανήκετε από τη γέννησή σας!

Από αυτή τη βιολογική επιταγή αναπτύσσεται η ηθική του αξιακού ιδεαλισμού, ο εθνικοσοσιαλισμός ως στάση ζωής. Αυτή η ηθική βασίζεται οργανικά στα επιστημονικά ευρήματα του βιολογικού ανθρωπισμού. Μαζί διαμορφώνουν την εθνικοσοσιαλιστική κοσμοθεωρία και άποψη για τη ζωή.

13 - ΕΛΑΦΙΚΉ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ

Ο εθνικοσοσιαλισμός βασίζεται στην ηθική θεμελίωση της εργασίας και στοχεύει στη δημιουργία μιας σοσιαλιστικής λαϊκής κοινότητας (βλ. Εργατισμός, Ηθική, Σοσιαλισμός).

Η αγροτιά, επίσης, πρέπει να ενδυναμωθεί και να αναπτύξει τη θέληση να αναλάβει και να εκπληρώσει τη φυσική θέση και τα καθήκοντα του αγρότη στην εθνική κοινότητα. Αυτός ο στόχος εξυπηρετείται από τα αιτήματα αγροτικής πολιτικής του σημείου 17 του κομματικού προγράμματος του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος. Το σημείο αυτό του προγράμματος αποσαφηνίζει επίσης το πρόβλημα της ατομικής ιδιοκτησίας της γης γενικά.

Η γη πρέπει τελικά να είναι ιδιοκτησία ολόκληρης της Volksgemeinschaft και δεν πρέπει ποτέ να εξυπηρετεί τον άκοπο και αβίαστο πλουτισμό μεμονωμένων ατόμων. Για να αποφευχθεί αυτό, το NSDAP απαιτεί τη δημιουργία νομικών προϋποθέσεων για απαλλοτρίωση χωρίς πληρωμή, με τη βοήθεια των οποίων η λαϊκή κοινότητα θα ανακτήσει το δικό της ζωτικό χώρο και τη δική της τροφική και βιοτική βάση. Αυτή η απαλλοτρίωση θα αφορά κατά κανόνα όλους εκείνους που, χωρίς να εργάζονται οι ίδιοι, πάνω και για τη γη, αποκτούν εισόδημα από τη γη. Ηθικά δικαιολογημένη στη σοσιαλιστική λαϊκή κοινότητα είναι μόνο η ατομική ιδιοκτησία της ιδιοκτησίας και της γης για εκείνους που εξασφαλίζουν την τροφή του λαού με τη δική τους σκληρή δουλειά - ακριβώς τους αγρότες.

Η ιδιοκτησία της αγροτικής γης διατηρείται και όχι μόνο γίνεται αποδεκτή από την εθνική κοινότητα, αλλά και επιβεβαιώνεται και προωθείται ολόψυχα. Μπορεί επίσης να κληρονομηθεί προκειμένου να συνδεθεί η αγροτιά πιο σταθερά με το Scholle και να διατηρηθεί ο αγροτικός τρόπος ζωής.

Η εγγύηση και η προώθηση μιας υγιούς αγροτιάς προϋποθέτει, ωστόσο, μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση της γης προσαρμοσμένη στις εθνικές ανάγκες. Αυτή αφορά όλους εκείνους των οποίων οι εκτάσεις γης είναι πολύ μεγάλες για να τις καλλιεργήσουν με τις δικές τους προσπάθειες, γεγονός που οδηγεί στην κατάχρηση τμημάτων αυτών των εκμεταλλεύσεων με την εκμίσθωσή τους με σκοπό την απόκτηση ενός εισοδήματος χωρίς κόπο και προσπάθεια. Και επηρεάζει εκείνους που δεν ζουν και δεν εργάζονται καθόλου οι ίδιοι στη γη. Η γη αυτή απαλλοτριώνεται και διανέμεται σε νέους αγρότες που είναι πρόθυμοι να εργαστούν και σε εκείνους των οποίων οι αγροτικές εκμεταλλεύσεις δεν επαρκούν για τη διαβίωσή τους.

Συνοπτικά, το πρόγραμμα αγροτικής πολιτικής του NSDAP είναι: δημιουργία μιας υγιούς αγροτιάς μέσω γενναιόδωρης μεταρρύθμισης της γης, καταστολή της εργασίας και του αβιάστου εισοδήματος επίσης στη γη και μέσω της ιδιοκτησίας της γης, διατήρηση και προώθηση της αγροτικής ατομικής ιδιοκτησίας της γης σύμφωνα με τις εθνικές ανάγκες.

Οι εθνικές ανάγκες περιλαμβάνουν επίσης τον υψηλότερο δυνατό βαθμό αυτάρκειας της

εθνικής κοινότητας (βλ. αυτονομία).

14 - ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΩΝ

Λόγω της μεγάλης αδυναμίας του εθνικοσοσιαλισμού της νέας γενιάς, σε σύγκριση με τον ιστορικό εθνικοσοσιαλισμό του Εθνικοσοσιαλιστικού Γερμανικού Εργατικού Κόμματος, η τακτική της πολιτικής εργασίας των εθνικοσοσιαλιστών στη Γερμανία σήμερα πρέπει να ακολουθήσει όλους τους δρόμους για να προσεγγίσει τις μάζες και να αποκτήσει επιρροή πάνω τους.

Για το λόγο αυτό, οι μετωπικές οργανώσεις του Νέου Μετώπου αναπτύσσουν μια καλά μελετημένη πολιτική συμμαχιών. Με αυτόν τον τρόπο, ωστόσο, το Νέο Μέτωπο, παρά την όποια τακτική ευλυγισία, εμμένει στις δύο αρχές της εθνικοσοσιαλιστικής κομματικής εργασίας που καθιέρωσε ο ηγέτης Αδόλφος Χίτλερ το 1934/45 JdF στο τότε Συνέδριο του κόμματος του Ράιχ:

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα υποτίθεται ότι είναι ένα πραγματικό κόμμα Weltanschauung.

Το Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα επιδιώκει την απόλυτη και απεριόριστη εξουσία στο κράτος.

Δεν υπάρχει συμβιβασμός για τους εθνικοσοσιαλιστές σε καμία από τις δύο αρχές. Η συμμαχική πολιτική του Νέου Μετώπου περιλαμβάνει, πάντα και υπό όλες τις συνθήκες, τρία διαδοχικά βήματα:

1. **Αναγνώριση:** Οι εθνικοσοσιαλιστές πρέπει πάντα να βρίσκονται εκεί όπου ο λαός είναι δυσαρεστημένος για οποιονδήποτε λόγο, πρέπει να προωθούν εκεί τη διάθεση για εξέγερση και τελικά για επανάσταση, και για το σκοπό αυτό εντάσσονται σε μαζικές οργανώσεις ή καλούν οι ίδιοι κάποιες να δημιουργηθούν. Κατά κανόνα, αυτές δεν θα μπορέσουν να είναι εθνικοσοσιαλιστικές, αρκεί για τα στελέχη του Νέου Μετώπου να εκφράζουν και να ενισχύουν τη δυσαρέσκεια. Απλώς δεν πρέπει να έρχονται σε κατάφωρη αντίθεση με τους ιδεολογικούς στόχους και πρέπει να είναι έτοιμοι να αναγνωρίσουν τους εθνικοσοσιαλιστές ως συμμάχους και συναγωνιστές. Σε αντάλλαγμα, το Νέο Μέτωπο μπορεί να κάνει σημαντικές εξωτερικές παραχωρήσεις, διότι η ναζιστική απαγόρευση θα γίνει τόσο πιο εύθραυστη όσο περισσότεροι Volksgenossen και ομάδες αναγνωρίζουν τον εθνικοσοσιαλισμό της νέας γενιάς ως πολιτική δύναμη και συμμαχικό εταίρο.
2. **υπεροχή:** Το Νέο Μέτωπο δεν πρέπει ποτέ να σταματήσει στην αναγνώριση που έχει επιτύχει ως πολιτικός σύμμαχος. Μόλις αυτό εξασφαλιστεί, τα εκπαιδευμένα στελέχη του πρέπει να προσπαθήσουν να κερδίσουν την πολιτική υπεροχή μέσα στις μαζικές οργανώσεις. Αυτό θα γίνει με ακούραστη και υποδειγματική αφοσίωση ως ακτιβιστές, η οποία θα κερδίσει επίσης το θαυμασμό και την έγκριση των μη Εθνικοσοσιαλιστών και για την οποία τα στελέχη των Εθνικοσοσιαλιστών είναι ιδιαίτερα κατάλληλα λόγω του ήθους του πολιτικού στρατιώτη. Επιπλέον, η υπεροχή πρέπει να κερδηθεί με την κατάληψη των πιο σημαντικών - αν και όχι πάντα των ορατών - λειτουργικών θέσεων, οι οποίες θα εξασφαλίσουν επιρροή στους καταλόγους μελών, στη δημοσιότητα και στα οικονομικά.
3. **έλεγχος:** Μόλις εξασφαλιστεί η κυριαρχία, τα εθνικοσοσιαλιστικά στελέχη αναλαμβάνουν τον απόλυτο έλεγχο των μαζικών οργανώσεων, οι οποίες έτσι γίνονται επίσημα υποδιαιρέσεις του Νέου Μετώπου και του μελλοντικού NSDAP, αναγνωρίζοντας ανοιχτά και προωθώντας ενεργά τη διεκδίκηση της πολιτικής ηγεσίας.

Αυτή η πολιτική συμμαχίας είναι δυνατή μόνο αν τα στελέχη χαρακτηρίζονται από απόλυτη πειθαρχία και εκτελούν κάθε τακτική ταλάντευση, ακόμη και αν δεν την καταλαβαίνουν και δεν μπορεί να τους εξηγηθεί ανοιχτά στην αρχή, και παραμένουν πάντα αξιόπιστα εργαλεία της ηγεσίας (βλ. Führerprinzip).

Διασκέδαση κάτω από τη σβάστικα

Ο εθνικοσοσιαλιστικός ακτιβισμός έχει και τις πιο ανάλαφρες στιγμές του! Ακολουθεί ένα απόσπασμα από το βιβλιαράκι του Gerhard Lauck "Fun Under the Swastika".

12.

Το Σλέσβιχ-Χόλσταϊν είναι μια αρκετά "ναζιστική" επαρχία. Ακόμη και με την αστυνομία να με παρακολουθεί, περνούσα περιστασιακά από δημόσιες συναντήσεις νόμιμων, εθνικιστικών ομάδων στις οποίες σύχναζαν άνθρωποι του τύπου μας. Φυσικά, ένας σύντροφος πήγαινε πρώτος για να ελέγξει τα πράγματα και εγώ δεν έμενα για πολύ.

Μια μέρα πέρασα από το χριστουγεννιάτικο πάρτι του NPD στην επαρχία, στο οποίο συμμετείχαν μερικές εκατοντάδες άτομα.

Ο "σωματοφύλακάς" μου είχε ύψος 1,80 μ., ζύγιζε 240 κιλά και είχε την έκφραση του προσώπου του "Μπορώ να τους σκοτώσω τώρα, αφεντικό;". Αποφάσισε να βγει μπροστά από την αίθουσα για ένα τσιγάρο, όπου σύντομα είδε έναν άλλο σύντροφο που μόλις έφτανε. (Ο τελευταίος σύντροφος, παρεμπιπτόντως, είχε ονομάσει τον γιο του "Αδόλφο").

"Γεια σας, τι γίνεται", χαιρέτησε ο σωματοφύλακάς μου τον νεοεισερχόμενο.

"Η αστυνομία ήταν στο σπίτι μου. Έψαχναν τον Gerhard."

"Βρήκαν τίποτα;"

"Όχι, τους είπα ότι δεν ήξερα πού βρισκόταν. Παρεμπιπτόντως, εσύ ξέρεις πού είναι;"

"Ναι, είναι μέσα και πίνει καφέ".

Ένα έκπληκτο βλέμμα εμφανίστηκε στο πρόσωπό του. Ένα αστείο; Αλλά όχι, μπήκε στο διάδρομο, με βρήκε και μου είπε τι είχε συμβεί γελώντας.

Λίγο αργότερα, ένας άνδρας πλησίασε στην καρέκλα μου και με ρώτησε: "Δεν είσαι ο Gerhard Lauck;".

Αναφερόμενος σε ένα ελαφρώς ανακριβές -ή τουλάχιστον πρόωρο- άρθρο εφημερίδας, απάντησα: "Όχι, διάβασα στην εφημερίδα ότι έχει απελαθεί".

...Στην πραγματικότητα, απέφυγα την αστυνομία για έναν ακόμη μήνα, κατά τη διάρκεια του οποίου οργάνωσα το λαθρεμπόριο προπαγανδιστικού υλικού στη Γερμανία. Τότε αποφάσισα να φύγω με πάταγο: Ανακοίνωσα ότι επρόκειτο να πραγματοποιήσω ομιλία με τίτλο "Γιατί δεν αναγνωρίζω την εντολή απέλασής μου!". Η αστυνομία δεν περίμενε ότι θα εμφανιζόμουν πραγματικά, οπότε έστειλε μόνο μερικούς άνδρες στην αίθουσα εκδηλώσεων. Όμως εμφανίστηκα. Για την ακρίβεια, είχα περισσότερους άνδρες από αυτούς - μεγαλύτερα παιδιά. Ο μεγαλύτερος άντρας μου ξεπερνούσε τον μεγαλύτερο άντρα τους, ο οποίος φαινόταν σαφώς φοβισμένος. Ο δικός μου τον κοίταζε με το βλέμμα "μπορώ να τον σκοτώσω τώρα, αφεντικό". Δεν με συνέλαβαν- μου ζήτησαν να έρθω μαζί τους.

Στο αστυνομικό τμήμα παρουσίασα το αεροπορικό μου εισιτήριο και εξήγησα ότι έπρεπε να προλάβω το τρένο σε τριάντα λεπτά για να προλάβω την πτήση μου. Είχα αστυνομική συνοδεία μέχρι τον σιδηροδρομικό σταθμό του Αμβούργου... αλλά ήμουν *μόνος μου* από το Αμβούργο μέχρι το αεροδρόμιο του Λουξεμβούργου! Όταν οι κομμουνιστές το έμαθαν αυτό, δημοσίευσαν ένα άρθρο στο οποίο ισχυρίζονταν ότι η "φασιστική γερμανική αστυνομία" μου επέτρεψε να δραπετεύσω, ο "κακός ναζί", και μάλιστα προειδοποίησαν ότι *εξακολουθούσα να περιφέρομαι στη Γερμανία!* Διαβάζοντας αυτό το άρθρο πολλές εβδομάδες αργότερα στο Λίνκολν, γέλασα για άλλη μια φορά εις βάρος του εχθρού.

Το NSDAP/AO είναι το μεγαλύτερο στον κόσμο Προμηθευτής εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας!

Έντυπα και διαδικτυακά περιοδικά σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες βιβλία σε πολλές γλώσσες

Εκατοντάδες ιστοσελίδες σε πολλές γλώσσες

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info